

[Eva Kjer Hansen]

give tilskud til alle former for børnepasning. Vi skal ikke blande os, men vi skal give kommunerne en mulighed, så de, der ønsker noget andet end de offentlige pasningsordninger, får mulighed for det, f.eks. dem, der gerne selv vil passe deres børn eller på grund af unormale arbejdstider ikke har chancen for at benytte de kommunale tilbud. Jeg forstår ikke, hvorfor regeringen ikke vil være med til at give kommunerne den handlefrihed.

Tom Behnke (FP):

Kommunalt selvstyre er en god ting; det skal vi fastholde, og det skal vi støtte, så længe kommunerne er i stand til at styre sig selv, og hvis kommunerne ikke kan det på nogle punkter, skal vi gå ind og hjælpe dem. Men børnepasningsområdet er ikke et af de punkter, hvor det er nødvendigt for Folketinget at gribe ind og hjælpe kommunerne.

SF's forslag er stort set en genfremsættelse fra sidste samling, hvorfor jeg skal henvise til, hvad jeg sagde ved den lejlighed, og til gengæld gøre indlægget i dag lidt kortere. Jeg kan også se, at alle andre partiers indstilling er, at man ønsker at stemme imod SF's forslag, fuldstændig som man også gjorde i sidste samling, og i hvert fald har Fremskridtspartiet tænkt sig at stemme imod forslaget. Så langt så godt.

Men det er også tydeligt at høre på den debat, der har udviklet sig i dag, at der er et flertal i Folketinget, som ønsker at tage nogle af de initiativer op, som står i SF's forslag; man vil bare ikke give SF æren for dem, nej, det skal være regeringspartierne, der får æren, og derfor fremsætter man sine egne forslag. Det er lidt rystende, og det er specielt rystende, at vi skal til at have nogle debatter, der går i den retning.

For mig at se er det ikke en selvfølge, at det offentlige skal passe børnene. Børn er og bliver og skal være forældrenes ansvar, og det samme gælder børnepasning. Hvis man vil have andre til at passe sine børn, må man også betale den fulde pris for, hvad det koster. Det vil give en reelt fri konkurrence mellem det offentlige og det private, og det vil betyde, at vi får lavere priser på hele institutionsområdet. Vi får også en bedre kvalitet, når der bliver en reel konkurrence.

Forslaget fra SF foreskriver, at man regner med, at der skal afsættes ca. 1 mia. kr. ekstra til

kommunerne, så de kan leve op til de forpligtelser, der står i SF's forslag. Men hvad betyder det, at man giver kommunerne 1 mia. kr. mere? Det betyder, at skatten igen skal stige; det betyder, at forældrene skal betale mere i skat og skal arbejde endnu mere for at kunne overleve efter at have betalt en tårnhøj skat; det betyder, at forældrene får endnu større behov for at få passet deres børn, og det betyder igen større udgifter. Og så er cirklen sluttet – den onde cirkel for mig at se.

Fremskridtspartiet har tænkt sig at gøre noget andet. Vi vil snart fremsætte forslag – hvis det ikke allerede er indleveret – om at give et fradrag til de forældre, som undlader at benytte offentlige pasnings- eller støtteordninger. Det skal altså ikke være et tilskud, for det betyder, at det offentlige først skal kræve pengene op, administrere dem og lade en del af dem gå til spildevand og endelig dele pengene ud til de samme mennesker igen. Men når man giver et fradrag, vil det give forældrene økonomisk mulighed for alternative pasningsordninger eller for selv at passe børnene, specielt når vi samtidig vil fremsætte et forslag om et såkaldt familiefradrag.

Vores intention er at lave et forslag om, at forældrene kan udnytte børnenes uudnyttede bundfradrag. I virkeligheden bliver vi jo født med et personfradrag, men det er de færreste, der begynder at bruge det, før de når op i en 15-16-års-alderen. Lad dog familierne udnytte dette fradrag, som børnene egentlig har fået tildelt. Det vil give et samlet fradrag på 50.000-60.000 kr., og det betyder også, at forældrene har økonomisk mulighed for selv at varetage pasningen af børnene eller sørge for, at børnene bliver passet et andet sted.

Fremskridtspartiets mål med alt dette er selvfølgelig at få børnene hjem i nogle trygge rammer. Vi har set, hvor galt det går, når man institutionsplacerer børn i stigende omfang. Vi har set den udvikling, der er sket, og vi har set, hvordan det går, når børnene skal være i det, jeg vil kalde »kolde og stressede institutioner«. Det er ikke noget, der er fremmede for børnenes udvikling.

Samtidig vil disse forslag give forældrene frihed til selv at tilrettelægge deres familieliv i stedet for at være tvunget ind i præcis de former og normer, som et flertal her i Folketinget nu engang har vedtaget vil være bedst for bor-